

להצלחת: אור בן רחל, משה בן עליזה, קורל בת ענת, איציק בן יעקובה, אופק בן לימור, יעקב בן אסתר, צדוק בן עמליה, ברק נחמן בן אסתר ומש', יחזקאל בן מרים, יעקב בן מירב, מור בת סברין, רוס יעקב בן מור, ניב אסתר בת מור, נוייה בת קורל, אורי בן שיפורה ומש', שרון בן שרה, אבי בן בלה, שילת בת נורית ומש', להצלחת משפחת אלגריסי ולרפואת אסנת בת מנוחה, אן ארל בת קורל, לילך בת מרגלית, קורל בת אמיליה, סברין בת אביבה, נאור בן אורנה, אריאל יצחק בן אסנת, איתמר בן שושנה, איתי בן אלונה, רון בן עופרה להבריל, לע"נ: הרב יוסף בן חיים, אברהם בן אסתר, רון בן סימה, עמרם בן לולו, אורי בן פרלה, דייזי בת נעמה, שרה וזהרה בת קמר, דוד בן ג'ליה.

ע"פ פסק של הרב
זילברשטיין אנו
מבקשים
לא לקרוא
בשעת התפילה
וקריאת התורה
שלא יצא שכרו
בהפסדו.

זשעייבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות
המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושמחה

בשלה - שבת שירה

איך אומרים שירה אחרי דבר כזה?

טעם מצות תפילין שבהם חותם את הפרשה, ונעתיק חלק מלשונו הטהור, כי הם כללים נחוצים לכל יהודי, למען נוכל ללמוד איך להסתכל על הדברים: ותורף דבריו הוא שאנו מצווים לזכור את הניסים הגלויים שעשה הקב"ה לישראל שהם מורים על ההשגחה. ועל החידוש, שהם שלו והוא בראם. ועל היכולת, שהוא שליט בכל, אין מעכב בידו. כי בכל זה היו המצרים מכחישים או מסתפקים, אם כן האותות והמופתים הגדולים הם עדים נאמנים באמונת הבורא ובתורה כולה.

ובסוף דבריו כתב: 'זמן הניסים הגדולים והמפורסמים [שהיו במצרים וזוכרן בכל יום ע"י התפילין ושאר מצוות שתקנו לשם כך] אדם מודה בניסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברכים בין ביחיד אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו ואם יעבור עליהם יכריחנו ענשו, הכל בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר, עכ"ל.

ומדברי הרמב"ן אנו לומדים שהכל תלוי בהתחזקות שלנו להתקרב להשם יתברך ולפעמים בורא עולם לוקח קרבנות ציבור, כי הם שליחים לכפר על כל עם ישראל, וצריכים להתעורר מאוד, על מה השם יתברך, עשה לנו כצרה הזאת, לא על מה הערבים עשו לנו ככה, אלא על מה השם יתברך עשה לנו, שהיינו צריכים להתכפר בכאלו קרבנות ציבור, שמתו על קדושת שמו יתברך, על מנת לכפר על כל עם ישראל.

ולכן עיקר השתדלותנו צריכה להיות בענין זה, לחיזוק הקשר עם הבורא יתברך שמו, ואין הכוונה שלא לעשות השתדלות להגן על עצמנו, אך עיקר ההשתדלות היא בחיזוק הקשר בינינו לבינו, כי הוא השולט, אין שום מקרה של טבע, אלא הכל בהשגחתו, ואנו יש לנו קשר עם הבמאי הראשי והיחיד של כל העלילה הזאת, שעוברת על כל בני האדם, ובידנו לפתותו על יד המצוות והתורה שיטיב אחריתנו וימתיק מעלינו כל גזרות קשות ורעות.

מובא בספר הנפלא 'בדידי הוה עובדא' (לרב הגאון הר"ר שמואל דוד פרידמן שליט"א) מעשה ששמע על הרה"ק ר' אהרן מבעלזא זי"ע א"א (בט' בשבט יום ההצלה מהגרמנים) שאחרי שניצול מגיא ההריגה והגיע לארץ הקודש, התורה הראשונה שאמר היתה בשבת שירה (השבת הנוכחית, נקראת ככה בפי העולם מסתמא מפני שקוראים בשבת זו את שירת הים בסדר החומש) והביא הוא ז"ל דברי המדרש על הפסוק 'אז ישיר משה' מכאן לתחיית המתים מן התורה, וביאר, דהנה אמרו חז"ל על הפסוק וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים, שלא עלו אלא רק אחד מחמשה, וארבעה חלקים מעם ישראל, מתו בשלושת ימי האפילה, ויש אומרים אחד מחמישים יצאו, ויש אומרים אחד מחמש מאות, על כל פנים לכל הדעות יצא רק חלק קטן מאוד מעם ישראל.

וא"כ כל אחד מיוצאי מצרים היו לו כמה וכמה קרובים שמתו במצרים, ולכאורה קשה איך יכלו לומר שירה בזמן שנעדרו לכל אחד ואחד כל כך הרבה קרובים שמתו במצרים? וזה היה קשה למדרש, איך 'אז ישיר משה ובני ישראל' כלומר איך הם מצליחים לשיר אחרי שמתו כל כך הרבה מעם ישראל, ואיך התנחמו והתעוררו אחרי שמתו להם כל כך הרבה קרובי משפחה?

ותירץ הוא ז"ל, שהם התנחמו והתעוררו שעתידין המתים לחיות, ואז יפגשו את קרוביהם שמתו, ומתחיית המתים התחזקו לומר שירה, וזהו מכאן לתחיית המתים מן התורה, כלומר מכאן, מזה שהתחזקו לומר שירה, למרות האסון הגדול, ששמונים אחוז (לדעה המקילה) מעם ישראל לא יצא, ומת במכת חושך, יש ראייה לתחיית המתים מן התורה שהרי אם לא כן איך התחזקו לומר שירה ודו"ק.

ומה נוראים הדברים כי הגאון הקדוש מבעלזא, אמר דברים אלו כלפי עצמו, כי הוא איבד את כל משפחתו הגדולה בשואה האיומה, והגיע לארץ הקודש בדד וגלמוד, והתחזק כי בקרוב נזכה לראותם שנית, כשתהיה תחיית המתים, כאשר יעלה רצון מלפניו יתברך שמו. עד כאן מהספר הנפלא בדידי הוה עובדא.

האם צריכים ללכת עם כלי נשק ברחוב?

בשבת האחרונה קראנו את פרשת בא, וידועים דברי הרמב"ן בביאור

נבואה על הדור האחרון מאור החיים

הקדוש

וביום ראשון בשבוע שמעתי את דבריו המחזקים והמעוררים של הראשון לציון הרב שלמה עמאר שליט"א והביא דברי אור החיים הקדוש בפרשת ויחי על הפסוק: 'כיבס ביין לבושו ובדם ענבים סותו' ופירש האור החיים הקדוש, שבגלות האחרון נצטרך להתכבס ולעבור צירוף אחרי צירוף וכמו שמובא בחז"ל ובדניאל, ואומרת התורה 'כיבס ביין לבושו', ויין הינו תורה שצריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה וזולת זה יתעכב (הגואל) מבוא ואומר הפסוק 'ובדם ענבים סותו' ומסביר אור החיים: 'נתכון לומר כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האמות לישראל כאומרם ז"ל (סנהדרין צז:): כי כשיגיע הקץ הנחתם, ולא יהיה בישראל זכות לגאלם, יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו'... והוא אומר 'ובדם ענבים' כי באמצעות היסורין יזדככו הנפשות ויתבררו ניצוצות הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות התורה אלא שזו מלאכתו נאה [התורה] וזו [היסורין] אין מלאכתו נאה, ועיין עוד שם כל הסברו הנפלא ואנו הבאנו עיקר דבריו וההכרח לקצר.

לימוד התורה פודה מכל היסורים

ועל פי דברי האור החיים הקדוש יש שני דרכים להיגאל האחת היא דרך התורה וזה 'כיבס ביין לבושו' שע"י היין שהוא התורה אנו זוכים להתכבס ולהתנקות מכל הלכלוכים, ויש גם עוד דרך 'ובדם ענבים סותו' שאם בזמן הגאולה לא יהיה יין, הינו תורה אז יצטרכו השם ישמור ויציל לעבור זאת דרך יסורים לא על אף אחד בעם ישראל. ובאמת אין אנו ידועים כוחה של התורה, עד שבכוחה לפדות אותנו מכל הצרות, ומובא בחתם סופר על מסכת גיטין (דף מד' ד"ה ללוחא) 'יש ריש לקיש ואכל ושתה, והסביר החתם סופר שלא עסק בתעניתים, לתקן את אשר קלקל, שכידוע ריש לקיש היה בעל תשובה, ובתו הוכיחתו על זה שיעשה לו דבר שישכב עליו לעתיד לבוא, שלא יהיה תחתיו מצע של רמה ותולעה, והסביר החתם סופר שבתו זה השכל או הנשמה שמכונים כן, והשיב ריש לקיש 'כריסי כרי' כי מילא כרסו בש"ס ובפוסקים, וזה עדיף טפי מהרבה אלפים צומות ותעניות, וכן בדין עכ"ד (הובא במאמר של הר"ג ר' אשר לוסטגמן שליט"א בגיליון קוראי עונג פ' בא).

ובפרט בימי השובבים שעיקר התיקון הוא ביגיעת התורה ובפרט מי שלא מרגיש ממנה מתיקות והיא כמשא כבד עליו, ואנו צריכים להתחזק עוד יותר, כל אחד במקומו, בהתמדה בתורה הקדושה, כי גם התחזקות קטנה בתורה היא יקרה מאוד, אם זה ללמוד בתענית דיבור, או להוסיף עוד לימודים, ומי שמתחזק בלימוד התורה, הוא פודה מעצמו ומבני ביתו כל מיני יסורים וכמו שהתורה שווה יותר מסיגופים, ממילא היא מועילה לבטל יסורים מן האדם.

מה יעשה מי שקשה לו ללמוד?

שאלה זאת כבר שאל אחד מהתלמידים את רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב, והוא ז"ל ענה לו שע"י תפילה אפשר להגיע לכל, כלומר גם אדם שרואה שאין הוא מתעורר כראוי לעסק התורה ואין לו חשק,

ידע שע"י תפילה והשתוקקות ללמוד אז הוא יזכה להוציא מכח אל הפועל, וחשוב להבהיר ששורש כל היסורים שלנו הוא ההתבטלות מהתורה, לא רק הגזרות הנוראיות שאנו שומעים אלא אפילו העיכוב בשידוך או העיכוב בבנים, או כל צרה אחרת וכן כל מיני מחלות למיניהם, על הכל, חיזוק בלימוד התורה, אפילו כל שהוא, יועיל להמתיק את זה, כי 'יין' התורה ממתיק את 'דם הענבים' השם יתברך יצילנו, ומי שמרגיש שקשה ללמוד, ידע שלימודו יקר מאוד ושווה פי כמה, מלימוד שהוא עם חשק כי עליו זה משא כבד ומתקן הרבה יותר.

ולכן גם אדם שהוא רחוק מאוד מהתורה, יכול להוסיף אפילו מעט ויכול להתפלל להשם יתברך על זה כי כמו שמציק לאדם שהשידוך מתעכב והוא מתפלל על זה הרבה, אז קל וחומר שצריך לבכות להשם יתברך שיפתח לבבו בתורה כי בכלל מאתים מנה, וע"י כן יתקן גם החיסרון הגשמי, כמבואר בספרים.

תכלית התורה אהבת ישראל

וידועים דברי הזהר הקדוש שקודשא בריך הוא, אורייתא וישראל חד הוא התורה הקדושה תכליתה להביא לאהבת ישראל, וענין השנאת חינוס הוא בעוכרנו, והוא עיקר המעכב את הגלות, כי אם היינו עוסקים בתורה כראוי, היינו זוכים לאהבת ישראל, ולאידך גיסא אם היה לנו אהבת ישראל כראוי אז היה נפתח ליבנו בתורה וכמו שאמר רבינו הקדוש שעצה להתמדה בתורה היא לא לדבר על שום יהודי! כי התורה היא ממש מאוחדת עם נשמות ישראל.

חייבים להתעורר

ובימים אלו אנו חייבים להתעורר לצאת מהמחלוקות ולהתעורר באהבת ישראל ביתר שאת ולהפסיק לדבר אחד על השני, ולא להשתכנע מדברי היצר הרע שאומר שיש מצוה לדבר על השני וזה להפריש מאיסור, כי זה שורש כל צרותינו! וידועים דברי האמרי חיים 'זצ"ל: 'יש מצוות שאיני רוצה לקיים ויש עבירות שאני משתוקק להן, הכיצד? כשאומרים לי שעבירה לעזור לפלוני, ומצוה לרדפו! איי כמה תעניו וכמה רדפנו בחינוס, אנא בואו לא נשתכנע מדברי היצר, לא לרדוף שום יהודי, אל תשתתפו במחלוקת, זה מניה שגורמת רק הפסדים.

וידועים דברי האהבת ישראל מויזניץ אביו של האמרי חיים זצ"ל, שפעם אחת, אחד הצדיקים ראה אותו מחבק ומנשק יהודי פשוט ומגושם, ושאלו הצדיק על כך, האהבת ישראל לא הבין את שאלתו ואמר לו: 'שנאת חנוס מבין העולם, ואהבת חינוס לא?' ומפורסם מאמרו: 'מוטב שאכשל מאה פעמים באהבת ישראל חינוס (כלומר לאהוב מישוהו שכביכול אסור לאהוב אותו) מאשר פעם אחת אכשל בשנאת חינוס' ולאחד ששאל אותו פעם, הרי אמרו חז"ל שעם הארץ מותר לשנוא אותו, השיב הוא ז"ל: 'אני מקדש עצמי במותר לי' והלואי שנזכה גם אנחנו ללמוד ממעשיהם הגדולים ולזרוק כאלו מצוות לדבר על השני כל שכן לשנוא אותו וע"י כן נזכה לראות בגאולה השלימה במהרה ברחמים גדולים. (הובא בגיליון דרשו)

בט פופ ומורק!

קריאת קודש!

ברוך השם, אנו שומעים על התחזקות מדברי התורה שבעלון, ומודים להשם יתברך שנפל בחלקנו להביא דברים אלו לדפוס, אך לצערנו הרב אין אנו יכולים לספק לכל מי שרוצה עלונים, כי העלות גדולה מאוד וכנגד זה אין אנו מצליחים לגייס את הדרוש להפצת העלון.

לכן, אנו פונים ומבקשים מכל מי שהעלון חיזק אותו או עזר לו בכל דרך שהיא – לתת את חלקו בהפצת העלון בממון או בכל עזרה שהיא, ולזכות אחרים גם, ובעזרתו יתברך זכות הרבים תעמוד לו ותסייע לו בכל עסקיו, ובכל חפצו וזכות דברי התורה תגן עליו מכל צרה, ותסייע לו לברכה בכל מעשיו ידיו.

תורה אראש צורק חלאון.